

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 9 października 1985 r.

w sprawie podatku od wynagrodzeń pracowników zatrudnionych w nie uspołecznionych zakładach pracy i przez osoby fizyczne oraz od wynagrodzeń adwokatów — członków zespołów adwokackich.

Na podstawie art. 5 ust. 3 i art. 10 ust. 8 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 41 z późniejszymi zmianami) oraz art. 9 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i z 1985 r. Nr 12, poz. 50) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zwalnia się od podatku od wynagrodzeń:

- 1) wynagrodzenia wypłacane przez pierwszego płatnika pracownikom zatrudnionym w nie uspołecznionych zakładach pracy i przez osoby fizyczne oraz adwokatów — członkom zespołów adwokackich, jeżeli podstawa obliczenia podatku nie przekracza kwoty najniższego wynagrodzenia miesięcznego pracowników uspołecznionych zakładów pracy, określonej odrębnymi przepisami, z wyjątkiem wynagrodzeń pracowników wymienionych w § 3 ust. 3 pkt 2 i 3,
- 2) kwoty wypłacane pracownikom z tytułu zwrotu kosztów używania własnych pojazdów samochodowych na potrzeby zakładu pracy — do wysokości nie przekraczającej stawek za jeden kilometr przebiegu pojazdu, określonych w odrębnych przepisach obowiązujących w stosunku do jednostek gospodarki uspołecznionej.

2. Zwolnienie od podatku, o którym mowa w ust. 1, dotyczy również wynagrodzeń pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy.

§ 2. 1. Podatek od wynagrodzeń nie objętych przepisami § 1, wypłacanych przez pierwszego płatnika:

- 1) pracownikom zatrudnionym w niepełnym wymiarze czasu pracy,
- 2) pracownikom zatrudnionym w celu nauki zawodu lub przyuczenia do wykonywania określonej pracy,
- 3) pracownikom zamieszkałym na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, zatrudnionym w przedstawicielstwach dyplomatycznych i konsularnych państw obcych,

4) adwokatów — członkom zespołów adwokackich, wynosi 12%, a jeżeli płatnik opłaca podatek z własnych funduszy — 13,5% podstawy opodatkowania.

2. Pracownicy zamieszkali na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i pobierający wynagrodzenie wypłacane za granicą, z wyjątkiem wymienionych w ust. 1 pkt 3, opłacają podatek od wynagrodzeń wypłacanych przez pierwszego płatnika w wysokości 15% podstawy opodatkowania.

3. W razie zatrudnienia pracowników wymienionych w ust. 1 i 2 przez drugiego i dalszych płatników, podatek od wynagrodzeń pobiera się według skali określonej w § 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 5 stycznia 1953 r. w sprawie obniżenia skal podatkowych w podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 1, poz. 1), stosując przy obliczaniu podatku przepisy art. 9 ust. 7 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 41 z późniejszymi zmianami). Podatek nie może być jednak wyższy niż 21,5%, a jeżeli płatnik opłaca podatek z własnych funduszy — nie może być wyższy niż 27% podstawy opodatkowania.

§ 3. 1. Podatek od wynagrodzeń innych pracowników niż wymienieni w § 2, zatrudnionych w nie uspołecznionych zakładach pracy oraz przez osoby fizyczne, pobiera się w formie zryczałtowanej.

2. Podstawę obliczenia zryczałtowanego podatku od wynagrodzeń stanowi deklarowane wynagrodzenie miesięczne.

3. Zryczałtowany podatek od wynagrodzeń wynosi:

- 1) od wynagrodzeń otrzymywanych przez pracowników zatrudnionych w gospodarstwach domowych, a wypłacanych przez:
 - a) pierwszego płatnika — 12%, jeżeli wynagrodzenie przekracza kwotę, o której mowa w § 1 pkt 1,
 - b) drugiego lub dalszych płatników — 21,5%, nie mniej jednak niż 1.150 zł,

2) od wynagrodzeń otrzymywanych przez pracowników zatrudnionych przy sprzątanii, pilnowaniu mienia i w charakterze pomocy kuchennej, a wypłacanych przez:

- a) pierwszego płatnika — 12%, nie mniej jednak niż 950 zł,
- b) drugiego lub dalszych płatników — 21,5%, nie mniej jednak niż 1.750 zł,

3) od wynagrodzeń otrzymywanych przez pracowników nie wymienionych w pkt 1 i 2, a wypłacanych przez:

- a) pierwszego płatnika — 12%, nie mniej jednak niż 1.300 zł,
- b) drugiego lub dalszych płatników — 21,5%, nie mniej jednak niż 2.300 zł.

4. Zryczałtowany podatek od wynagrodzeń otrzymywanych przez pracowników zatrudnionych w kościołach i innych związkach wyznaniowych oraz ich jednostkach organizacyjnych pobiera się według stawek określonych w ust. 3 pkt 1, z wyjątkiem wynagrodzeń organistów i chórmistrzów nie będących osobami zakonnymi oraz pracowników zatrudnionych przy budowach, od których podatek pobiera się według stawek określonych w ust. 3 pkt 3.

§ 4. Jeżeli płatnik opłaca podatek od wynagrodzeń z własnych funduszków, ryczałt wynosi od wynagrodzeń pracowników wymienionych:

1) w § 3 ust. 3 pkt 1 i ust. 4:

- a) wypłacanych przez pierwszego płatnika — 13,5%,

b) wypłacanych przez drugiego lub dalszych płatników — 27%, nie mniej jednak niż 1.450 zł,

2) w § 3 ust. 3 pkt 2:

- a) wypłacanych przez pierwszego płatnika — 13,5%, nie mniej jednak niż 1.100 zł,
- b) wypłacanych przez drugiego lub dalszych płatników — 27%, nie mniej jednak niż 2.200 zł,

3) w § 3 ust. 3 pkt 3:

- a) wypłacanych przez pierwszego płatnika — 13,5%, nie mniej jednak niż 1.450 zł,
- b) wypłacanych przez drugiego lub dalszych płatników — 27%, nie mniej jednak niż 2.900 zł.

§ 5. W razie wypłaty wynagrodzenia za niepełny miesiąc, zryczałtowany podatek od wynagrodzeń ustala się przyjmując za każdy dzień zatrudnienia 1/30 podatku ustalonego według zasad określonych w § 3 i 4.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 8 października 1983 r. w sprawie podatku od wynagrodzeń pracowników zatrudnionych w nieuspołecznionych zakładach pracy i przez osoby fizyczne oraz od wynagrodzeń adwokatów — członków zespołów adwokackich (Dz. U. Nr 58, poz. 264).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do wynagrodzeń wypłacanych poczynając od dnia 1 listopada 1985 r.

Minister Finansów: *S. Nieckarz*